

Slečna sen

Karel Černocho

1. Jdu si lesem a náhle tu potkám
slečnu sen, slečnu sen.
Já tu bloudím a cestu svou hledám
z lesa ven, z lesa ven.

R: Já tu hledám tu nej, tu nejhezčí z cest,
která mohla by mě k tobě vést,
tvých kudrn tak mít jen
plnou náruč a nést jen tam,
kam jenom slunce zapadá.

2. A zlíbí se má víčka spolknout
jen tak sám, jen tak sám,
já jenom jak sova si houknout,
rád tě mám, rád tě mám.

R: Já tu hledám tu nej...

3. A ptáš se pak tý, který říkáš
slečna sen, slečna sen,
to jméno teď přes hlavu svlíkáš,
tvý je jen, tvý je jen.

R: Tak tu hledáme tu nej, tu nejhezčí z cest,
která mohla by nás k sobě svést,
tvých kudrn tak mít jen
plnou náruč a nést jen tam,
kam jenom slunce zapadá.

R: Tak tu hledáme tu nej...

...

/: jen tam, kam jenom slunce zapadá :/